

[Indenrigsministeren.]

til Staten, af Aldersrenten skal $\frac{2}{12}$ flyttes over, og maa jeg her i Parentes bemærke, at den ærede Ordfører for Venstre bebrejdede mig, at jeg havde regnet med $\frac{1}{12}$, idet han brugte det Udtryk, at det kunde i det det hele taget synes, som om jeg ikke havde læst Forslaget igennem. Nu er det vel en af den Slags smaa Uvenligheder, som der ikke menes saa forfærdelig meget med, men som man kommer med, naar man er lidt forlegen i en vis Situation; jeg er ikke sikker paa, at den ærede Ordfører selv mener det. Men hvis man i øvrigt skal bruge den Slags Bemærkninger, maa jeg maaske have Lov til at returnere den og sige, at det maa vist være den ærede Ordfører, som har glemt det Forslag, han er med til at stille. Der findes nemlig i Bemærkningerne til Forslaget en Henviisning til, at der tidligere i de to Ting er fremsat Forslag om Overførelse til Staten af Udgifter hidrørende fra Aldersrenten, og hvis jeg ser efter i det Forslag, der henvises til, og som det ærede Medlems Parti har stillet, angaar det netop en Forhøjelse af Statens Andel i Aldersrenten fra $\frac{7}{12}$ til $\frac{2}{3}$. Det er, saa vidt jeg ved, en Forskel paa $\frac{1}{12}$, saa jeg har været berettiget til at mene, at Partiet henholdt sig hertil, til Overførelsen af een Tolvtedel. Nu hører jeg, man tænker paa at overføre $\frac{2}{12}$, og det vil for Landkommunernes Vedkommende betyde 4 Mill. Kr. Jeg har i Gaar gjort opmærksom paa, at den Udgift, man ønskede overført for de anstaltsbehandlede sindssyges og aandsvages Vedkommende, beløb sig til et Par Millioner, medens halv Sygehusbehandling vil dreje sig om 5 Mill. Kr. for Landkommunerne; det vil sige, at vi kommer op paa en ca. 11 Mill. Kr., som skulde overføres paa Staten. Men man foreslaar en Nedsættelse paa 37 Mill. Kr.; det er altsaa kun 11 Mill. Kr. af 37, man foreslaar overført til Staten.

Samtidig gjorde jeg opmærksom paa, at de ærede Forslagsstillere intet siger om, hvorfra da Staten skal tage de 11 Mill. Kr., som man ønsker overført. Man siger, at de maa tages paa en eller anden Maade ved indirekte Afgifter, eller de maa tages ved, at der spares. Ja vel, det er meget godt; men saa maa man oplyse, hvor det er, man ønsker, at de paagældende Bespareser skal finde Sted, og hvor det er, man ønsker, de paagældende indirekte Afgifter skal inddrives. Derfor tillader jeg mig at stille det direkte Spørgsmaal til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (S. Rasmussen): Hvilke indirekte Skatter er det, man ønsker forhøjet? Hvilke Bespareser er det,

man ønsker gennemført i Staten saa vel som i Kommunerne?

Med Hensyn til det sidste Spørgsmaal om Bespareserne maa jeg ogsaa i Anledning af de Udtalelser, der er fremsat af den ærede sidste Taler om, at Regeringen skal søge Samarbejde om Tilpasning, gøre opmærksom paa, at der, saa vidt mig bekendt, ikke foreligger andre Forslag til Bespareser i Statens Husholdning end dem, der er foreslaaet fra Regeringens Side. Jeg ved ikke bedre end, at det er Regeringen, der har stillet Forslag, som bringer Statsbudgettet for det kommende Aar ned med 30 Mill. Kr. Jeg ved ikke af, at der fra anden Side foreligger saadanne Forslag. Derfor tror jeg, det bliver nødvendigt at føre Diskussionen paa det Grundlag, at det hidtil har været Regeringen, som har søgt at bringe Udgifterne ned, og at Regeringen ogsaa i den kommende Tid agter at søge at bringe Udgifterne ned. Man kan ikke vende Forholdene paa Hovedet, se bort fra Kendsgerningerne og søge at give det Udseende af, at det er Oppositionen, der søger at bringe Udgifterne ned, og Regeringen, der har stillet sig derimod.

Den ærede Ordfører for Venstre fremsatte et Par Bemærkninger om den nu-gældende Kriselovgivning og sagde, at han mente at kunne slutte af mine Udtalelser, at denne Kriselovgivning ikke vilde blive videreført efter April Maaned. Jeg maa gøre opmærksom paa, at jeg i mine Bemærkninger ikke har sagt April Maaned. Jeg sagde „April“, og dermed mente jeg April Kvartal. Jeg indskrænkede mig dertil, for at det ikke skulde kunne bebrejdes mig, at jeg henviste til Hjælp, som var ydet fra Regeringens Side, men som endnu ikke var bevilget — der er som bekendt kun bevilget 30 Mill. Kr., og derfor henholdt jeg mig i mine Bemærkninger til det, der faktisk foreligger bevilget fra Rigsdagens Side. Men jeg ønsker endvidere i denne Forbindelse at udtale, at det er en af de Ting, jeg tror vi maa slaa fast ved. Behandlingen af de foreliggende Forslag, at enhver her i Landet maa være ganske klar over, at selv om man gennemførte disse Forslag — hvis Virkninger, som jeg paaviste i Gaar, vil være ødelæggende paa en Række Omraader —, kan ingen vente, at det paa nogen Maade vilde være en Hjælp for den enkelte Landbruger, som kunde sammenlignes med den Hjælp, der i Øjeblikket ydes gennem Kriselovgivningen. Tag en almindelig Landmand — det er mig lige meget, om det er en Husmand eller en Gaardmand — og undersøg, hvad en